

τὸν φυτὸν; ἢ οὐκείσθια οὐδὲ τῆς θερμότητος βλαστάνειν. δῆλον δέ καὶ γὰρ αἱ σπίλαικαι οἱ βολβοὶ ταῦτα ποιῶσιν. αὐξέται δὲ ἔκθεσην, οὐ τῷ ἔχειν, ὅμοιότα τῷ φερεῖ οὐδὲ σπέρματεν] αὐξέται δέ, ὅταν οὐ μόνον ἔλα-
θῃ εἰς τὸ τοῦ γένεται πεπλουσις οὐρανός, ὁμοίως τῷ τῷ τῷ κρεκοδείλων οὐκέτι. σωματὸς δὲ
ἴκεπον εἰς ὀπήρειαν δημιούργῳ. καὶ Διά τι ποτε τὰ σπέρματα καὶ τὰ κερώμια, οὐτοὶ αἱ ἔκθετες φυτάνται, τοσούτῳ βελτίων γένεται τὰ δὲ μέγα, τελέσθαι; οὐ δὲ ποτε τὰ τοιάτα μέλιστα υγρεσίας δὲ τὰ πλύνηται; διέρχεται οὐδὲ γένεται τὸν τὸν Θέρον φυτευθέντα, καὶ ὅπερ ἄπλον σίπτεται, ὅταν ἔκπλευται φυτευθῇ. καὶ Διά τι ποτε τὰ σπέρματα καὶ τὰ κερώμια μόνα τῷ φυτῷ κείθενται βλαστάνειν; οὐ δέποτε υγρεσίας δὲ τὰ πλύνηται δημιούργῳ; οὐκείσθια οὐδὲ τῆς φροφῆς, οὐ ποιῶσιν βλαστάνειν] (δῆλον δέ· καὶ γὰρ αἱ σπίλαικαι βολβοὶ, ταῦτα ποιῶσιν) αὐξέται δέ, ὅταν οὐ μόνον ἔλα-
θεται. καὶ Διά τι τὰ τῷ Ψυχεῖ υδατικάδικα μέρη γλυκύτερε, οὐ ταῦθι θερμοῦ; πό-
τε γονόποτες ἐγκατεκλεισθεῖσιν τὸ θερμὸν ὑγ-
μαρτυρεῖσθαι, ὡςπότε καὶ τὸ ἀλμαρτυρεῖσθαι,
θερμότερον; τὸ δὲ γλυκὺν, ἐγκατέσθαι, ὡςπότε Φυ-
χόν. Θέρος δὲ τοῖς λαχανίοις τὸ μέρον, καὶ οἱ χυμοὶ ἐντελέθεν. Λα Διά τι τὰ σπέρματα δὲ εἰ μέλιον ἐγκατελοῦμεται, οὐ νέα ὄντα; οὐ δὲ
νέαντας δέ καὶ [οὐ] μέγιστον οὐ περιστα-
τούσι τοῖς, οὐδεπέτερον. δέ οὐ καὶ τὰ κερώμια τὴν δρεμέα τὰ νεατέρε. Λα Διά τι τῷ
μαρτινῷ μέρῃ μή ταπειχεῖσθαι, τῷ μέρῳ τοῦ πετρέρει μέλιον τῷ φυτῶν ταπειχεῖσθαι
ἢ τῷ φύσει, τῷ μέρᾳ φύλακα δοπήρει, τῷ δὲ μέρᾳ
τοῦ δοπήρει; οὐ ταπειχεῖται περὶ ὄντων,
οὐ ποτε ἔχει διὰ τῶν φύσεων ὅταν γὰρ πε-
ται θῆ, δοπήρειν πέφικε τὰ μύρτα. τότο δέ εἰς
συμβίσσεις καὶ μέρον, οὐδέτερον καλύπτει ἕκ-
μενός τῷ φύκος μεταβολήσειν τὸ εἰ τῷ μύρτῳ
ὑγρέν. τὸ δὲ φύλακα δοπήρεις ποιῶσιν,
αὐτῷ ἐκπαγμένον. τὸ δὲ φύκος ξηραίσσεις,
ἀλμαρτυρεῖσθαι. οὐ ταῦτα οὐδὲ συμβίσσεις διῆτε τῆς μαρτινῆς εἶναι, καὶ παραμέστησεν τοῖς φύτασι.

A definito que loco omnes oriuntur. Crescere autem vnumquodque potest, nō eo quod in se continet alimentum, sed quod decoctum iam, & digestum illud pabulum est. Continent igitur vel antehac alimentum, sed augeri tum duntaxat incipiunt, cum tempus ad id adest, cuius opera res illa effici potest: velut etiā oua crocodilorum tempus tutè operiri sibi commodum nouimus: incrementum tamen continuari non licet, quoniam aliud non suppetat alimentum. 27 Cur allia, &c ceras, quod sicciora serantur, eo meliora possint euadere, cetera autem deteriora? An quod omnia istiusmodi maximè plena humoris conficiuntur: itaque terra cōmissa sicciora temperamento commodo germinare incipient. Adde quod minus putrent, cum sicciora seruntur. 28 Cur allia, &c ceras sole ex plantis reconditæ germinare possint? An quod humore alimentoque sunt refertæ. Copia igitur alimenti est, quæ germen efficere queat: idque constat argumento tum squillarum, tum etiam bulborum, qui idem facere possunt. Crescere autem quodque solet, cum tempus venire. 29 Quam ob causam, quæ aqua frigida irrigamus, dulciora, quam quæ tepida, euadant? An quod sic interclusum calidū falsius est, ut calidius, quod falsius: dulce autem ita contrarium, ut frigidum est: & alimentum oleribus humor est, unde saporum genera oriuntur. 30 Cur allia cum excaulescant, plenius quam recens edita, olent? An quod recentia humoris multum adhuc extranei continent, quo fit ut vim suam integrum habere nequeant. Cum autem decocta iam sunt, secreto humore illo inutili, tum suum odorem sincerè adipiscuntur, qui scilicet acer est. Quinetiam ceteri nuper editi fructus dilutiores sunt, & ceperat recentiores ob eam causam minùs acres sentimus. 31 Cur fructus myrtorum non cōditarum magis quam folia defluant, cōditarum autem, reseruantur? An ita euénit nō conditis: quoniam natura sanctum est, ut fructus peracta decoctione flaccescat, ac decidant: quæ quidem decoctio repositis agi non potest, sed eatenus tantum efficitur, ut algæ vapor prohibeat, ne humor fructus immutetur: folia cōtraria cum siccant, decidunt. Algæ autem, ut salsa, exiccati vim habent. Ergo non idem foliis accidit arborei adhærentibus, & conditis modo quo dictum est.